

τικού στρώματος παρουσιάζονται διπλῆν ἀνορθωσιν ἀποτελοῦνται ἀπὸ δύο δρώσας ἐπαφᾶς ἐν σειρᾷ.

Ἐν τοιοῦτον σύστημα ἐξομοιοῦται συμφώνως πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Shottky πρὸς δύο πυκνωτᾶς ἐν σειρᾷ διακλαδισμένους δι' ἀντιστάσεων (σχ. 2). Θεωροῦντες ἐκάστην τῶν ἀντιστάσεων ὡς συνάρτησιν τοῦ διερχομένου ρεύματος, ἀγόμεθα εἰς τὴν σχέσιν I, συνδέουσιν τὴν ἔντασιν τοῦ ἀνορθουμένου ρεύματος μετὰ τῆς ἐνεργοῦ ἐντάσεως τοῦ ἐναλλασσομένου, προσέτι δὲ μετὰ τῶν συντελεστῶν α_1 καὶ α_2 , χαρακτηριζόντων τὴν ἀνορθωτικὴν ἰκανότητα ἐκάστης ἐπαφῆς:

$$I_{\text{moy}} = \frac{(\alpha_1 - \alpha_2) I^2 \text{ eff}}{Z_{o_1} + Z_{o_2}}$$

Περαιτέρω ἐπιχειρεῖται ἡ πειραματικὴ ἐπαλήθευσις τῆς ὡς ἄνω σχέσεως, διὰ μετρήσεως ὑπὸ σταθερᾶν ἐνεργὸν ἔντασιν τῆς τιμῆς τοῦ ἀνορθουμένου ρεύματος εἰς τὰς συχνότητας 50, 1000, καὶ 2000. Ἡ ἐκ τοῦ τύπου I προβλεπομένη μείωσις τοῦ ἀνορθουμένου ρεύματος ἀύξανομένης τῆς συχνότητος, ὅπως καὶ ἡ καθυστέρησις τῆς ἀναστροφῆς, ἐπιβεβαιοῦνται πλήρως ὑπὸ τοῦ πειράματος (σχ. 4).

Ἡ ὑπόθεσις τῶν δύο ἐπαφῶν ἐν σειρᾷ ἐπεξηγεῖ οὕτω κατὰ τρόπον σύμφωνον πρὸς τὴν ἠλεκτρονικὴν θεωρίαν τὴν διπλῆν ἀνορθωσιν ἐνίων ἀνορθωτῶν, δικαιολογεῖ δὲ συγχρόνως τὴν ἐπίδρασιν τῆς συχνότητος ἐπὶ τοῦ ἀνορθουμένου ρεύματος, παρατηρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Hollman καὶ ἄλλων.

BIBLIOGRAPHIE

- ¹ ANASTASSIADÈS : *C. R.*, **197**, 1933, p. 677.
- ² AUDUBERT et ROULEAU : *C. R.*, **4**, 1934, p. 344.
- ³ LIAUDRAT : *Journ. d. Phys.* **5**, N° 4, 1934, p. 179.
- ⁴ ANASTASSIADÈS : *C. R.*, **197**, 1933, p. 1397.
- ⁵ ANASTASSIADÈS : *Loc. cit.*
- ⁶ HOLLMAN : *Naturwiss.*, 1929, p. 728.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΙΚΗ.—Περὶ τῆς τερηδόνης τῶν ὀδόντων ἐν Ἑλλάδι, ὑπὸ Ἀλ. Κρίκου. Ἀνεκοινώθη ὑπὸ κ. Γ. Σκλαβούνου.

Σκοπὸς τῶν ἡμετέρων ἐρευνῶν ὑπεῖρξεν ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῶν ὀδόντων τοῦ παιδικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ἦτοι:

1. Ἡ ἐξακρίβωσις τῆς ἀναλογίας τῶν ἐκ τερηδόνης τῶν ὀδόντων πασχόντων παιδίων

2. τοῦ μεγέθους τῆς ἐκτάσεως τῆς νόσου τερηδόνης ἐν Ἑλλάδι,

καὶ 3. ἐπὶ τῇ βιάσει τῶν ἐξαχθισομένων πορισμάτων, τίνα μέτρα δύνανται νὰ θεωρηθῶσιν ὡς συντελεστικὰ εἰς τὴν καταπολέμησιν τῆς νόσου.

Γνωστοῦ ὄντος ὅτι ὑφίσταται διαφορὰ ὡς πρὸς τὴν διάδοσιν καὶ τὸ στάδιον,

ὑπερ διανύει ἡ νόσος, μεταξύ εὐπόρων καὶ ἀπόρων, ἀστῶν καὶ ἀγροτῶν, αἱ ἔρευνοι ἡμῶν διενηργήθησαν διὰ τὸν ἀνωτέρω λόγον ἐπὶ κατοίκων πόλεων, κωμοπόλεων καὶ ἀποκέντρων συνοικισμῶν δέκα ὀκτὼ διαφόρων περιφερειῶν τῶν νομῶν Ἀττικοβοιωτίας Φθιωτιδοφωκίδος Ἀργολιδοκορινθίας καὶ Αἰτωλοκακαρνανίας.

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω δέκα πέντε περιφερειακῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς τερτηδόνος τῶν ὀδόντων αἱ τρεῖς διὰ λόγους συγκρίσεως ἀφορῶσιν οὐχὶ εἰς τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἀλλ' εἰς ἀνωτέραν τοιαύτην.

Τὰ πορίσματα τῆς ἐξετάσεως τῶν πασχόντων ἐκ τερτηδόνος τῶν ὀδόντων ἀτόμων, ὡς καὶ αἱ ἀναλογίαι τῆς νοσηρότητος τῶν ὀργάνων τούτων καταγράφονται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 1. πίνακι.

Πίναξ I. — Ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ τῆς γενικῆς ἐξετάσεως καὶ τῆς ἐξετάσεως τῶν μονίμων ὀδόντων πορίσματα

Αἴθρων ἀριθμὸς	Μέρη ἐν οἷς ἐγένετο ἡ ἔρευνα	Πορίσματα ἐξετάσεως ἐπὶ ἀτόμων				Πορίσματα ἐκ τῆς ἐξετάσεως ὀδόντων			
		Ἐξετάσθησαν *	Μέση ἡλικία	Πάσχοντες	Ἀναλογ. πασχόντων	Ἐξετασθέντες	Νοσούντες *	Ἀναλογ. νοσούντων	Ἀριθμ. νοσούντων κατ' ἄτομον
1	Δημοτ. Σχολεῖον Μπογομυλίου Φθιώτ.	31	10	20	65%	418	51	12%	2.5
2	» » Συνοικ. Α. Ὑπάτης	23	10	19	83%	322	54	17%	2.8
3	» » Κερασιᾶς Δωρίδος	54	10	41	76%	864	116	13%	2.8
4	» » Βύρωνος Ἀθηνῶν	72	8	61	85%	1008	168	17%	2.8
5	» » Συνοικ. Φιξ Ἀθηνῶν	206	10	178	86%	3229	539	18%	3.0
6	» » Λιοπεσίου	117	9	100	85%	1638	291	18%	2.9
7	» » Λουτρακίου	86	10	76	88%	1317	314	24%	4.1
8	» » Καρπενησίου	52	9	49	94%	624	165	26%	3.4
9	Ἴδιωτ. Σχολεῖον Λιμπεροπούλου Ἀθην.	50	9	44	88%	772	172	22%	3.9
10	» » Ἀρμενικὸν Ἀθηνῶν	104	10	94	90%	1644	289	17%	3.7
11	Ὁρφανοτροφεῖον Χατζηκώστα	50	11	45	90%	897	216	23%	4.6
12	» Ἀμαλίου	76	10	69	91%	1190	260	23%	3.7
13	Κολλέγιον Ἀθηνῶν	51	13	48	94%	1088	277	25%	5.8
14	Ἀμερικανικὸν Κολλέγιον Θηλέων	52	16	47	91%	1456	276	19%	5.7
15	1ον Πεζικὸν Σύνταγμα	160	21	156	97%	4480	1203	27%	7.6
16	Ἐργοστάσιον Λιπασμάτων Πειραιῶς	83	41	82	99%	2329	1040	45%	12.6
17	Ἐργοστάσιον Χαρ. Κανελλ. Ἐλευσίνος	49	40	48	98%	1372	496	36%	10.3
18	Ὁδοντ. κλινικὴ Κρίκου & Παπαντωνίου	29	41	29	100%	840	501	60%	17.2
	* Κατὰ τὸ ἡμισυ ἔρευνα.	1	2	3	4	5	6	7	8

Ἐκ τῶν ἐξετασθέντων παιδιῶν ἡλικίας 6-16 ἐτῶν τὰ 815 ἦσαν ἡλικίας 8-13 ἐτῶν, ἦτοι μέσης τοιαύτης 10 ἐτῶν.

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τούτων διεπιστώθησαν τὰ ἐξῆς, ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατὰ μέσον ὄρον ἀναλογίας.

Πρῶτον: ἡ ἀναλογία τῶν κατὰ τὴν ἀνωτέρω μέσῃν ἡλικίαν 10 ἐτῶν πασχόντων ἐκ τερηδόνης τῶν ὀδόντων παιδιῶν ἀνέρχεται εἰς 87%, ἦτοι ἐπὶ 815 ἐξετασθέντων παιδιῶν εὐρέθησαν πάσχοντα τὰ 708.

Δεύτερον: ἡ ἀναλογία τῶν ἐκ τῆς νόσου τερηδόνης προσβληθέντων μονίμων ὀδόντων ἀνέρχεται εἰς 20%, ἦτοι ἐπὶ 12.559 ὀδόντων εὐρέθησαν πάσχοντες οἱ 2.365. Ἐκ τούτων προκύπτει ἀναλογία νοσούντων ὀδόντων κατὰ παιῖδα 3,3 μὲ σημεῖα τερηδονισμοῦ κατὰ μέσον ὄρον ἕξ.

Αἱ ἀνωτέρω ἀναλογίαι δέον νὰ ληφθῶσιν ὡς βάσις νοσηρότητος τῶν ὀδόντων ὀλοκληροῦ τοῦ παιδικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλλάδος τοῦ ἄγοντος ἡλικίαν 8-13 ἐτῶν.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω διεπιστώθη πρὸς τούτοις, ὅτι ἐκάστου ἀτόμου ὀδόντες τινὲς ἐκ τῶν μᾶλλον χρησίμων διὰ τὴν μάσησιν εἶναι εὐπαθέστεροι τῶν ἄλλων, τοιοῦτοι δὲ εἶναι οἱ γομφίοι, κοινῶς τραπεζῖται. Καίτοι δὲ καθ' ὅλας τὰς ἡλικίας

Πίναξ II. — Ἐν ᾧ σημειοῦνται τὰ ὡς ἐκ τῆς εὐπαθείας τῶν μεγάλων γομφίων πορίσματα καθ' ἡλικίαν.

Ἀφῆσιν ἀριθμὸς	Ἀριθμὸς ἀτόμων	Ἡλικία	Νοσοῦντες γομφίοι ἐν συγκρίσει πρὸς τοὺς ἄλλους					
			Σύνολον νοσούντων ὀδόντων	Γομφίοι	%	Ἄλλοι ὀδόντες πλὴν γομφίων	Νοσοῦντες γομφίοι κατ' ἄτομον	Ἐπὶ συνόλου γομφίων ³
1	91	8-9	180	175	97	5	1.9	4
2	95	9-10	244	222	91	21	2.3	4
3	112	10-11	288	261	92	23	2.3	4
4	129	11-12	337	302	90	35	2.4	4+52 ¹
5	135	12-13	535	476	89	59	3.4	8-37 ²
6	52	16-17	288	216	75	72	4.1	8
7	160	19-24	1203	779	66	424	5.1	8
8	161	38-45	2021	1076	50	945	6.7	8

¹ Προώρως ἐκφυέντες ἐπὶ συνόλου 129 παιδιῶν.

² Καθυστερημένοι ἐπὶ συνόλου 135 παιδιῶν

³ Οἱ σφραγιστῆρες δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν, καθόσον οὗτοι ἐκφυόν-
ται εἰς τὴν σύγχρονον ἐποχὴν μόνον κατὰ 55%

ἀποτελοῦσι τὸ $\frac{1}{3}$ περίπου τοῦ συνόλου τῶν μονίμων ὀδόντων, ἐν τούτοις ἀποτελοῦσι κατὰ τὰς μικροτέρας ἡλικίας τὸ σύνολον τῶν νοσούντων τοιοῦτων συγκρινόμενοι πρὸς τοὺς λοιπούς.

Κατὰ τὴν ἡλικίαν 8-13, ἐτῶν, καθ' ἣν οἱ νοσοῦντες ὀδόντες ἀνέρχονται εἰς 3,3 κατὰ παιῖδα, οἱ 2,9 ἐκ τούτων εἶναι γομφίοι. Κατὰ τὴν ἐφηβικὴν, ἐκ τῶν 7,6 νοσούντων ὀδόντων εἶναι γομφίοι οἱ 5,1, ἡ δὲ ἀπώλεια ὀδόντων ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὄρον εἰς ἓνα ἕλαττον τοῦ ἐνὸς κατ' ἄτομον. Κατὰ τὴν μέσῃν ἐκ τῶν 12 νοσούντων ὀδόντων, εἶναι γομφίοι οἱ 6,7, ἡ δὲ ἀπώλεια ἀνέρχεται κατὰ μέσον ὄρον εἰς 6,2 κατ' ἄτομον· ἡ τελευταία ἀπώλεια ἰσοδυναμεῖ πρὸς μείωσιν τῆς μασητικῆς ἰκανότητος τοῦ ἀτόμου κατὰ 84%.

Περαιτέρω προκύπτει ὅτι ἡ ὑπὸ τῆς νόσου τερηδόνης προσγιγνομένη φθορὰ ἐπὶ τῶν σκληρῶν ἰσθῶν τῶν ὀδόντων εἶναι κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν διπλάσια τῆς τῶν μετέπειτα ἡλικιῶν. Τὸ γεγονός τοῦτο διαπιστοῦται ἐκ τῆς ἐπελθούσης συνολικῆς ἀπωλείας νοσούντων ὀδόντων κατὰ τὰς διαφόρους ἡλικίας. Τὰ σχετικὰ πορίσματα τῶν ἐρευνῶν καταγράφονται ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ 3 πίνακι.

Πίναξ III.—Ἐν ᾧ σημειοῦται ἡ προοδευτικὴ φθοροποιὸς ἐνέργεια τῆς νόσου καθ' ἡλικίαν

Ἡλικία	ἔτων	Σύνολον ἐξετασθέντων ὀδόντων ¹	Σύνολον ἀποσβήσασθαι προσβληθέντων ²	Θεραπεύσιμοι		Μὴ θεραπεύσιμοι καὶ ἑλλείποντες	
				%	%	%	%
Παιδιά 815							
Μέση ἡλικία	10	12559	2365	2051	87	314	13
Ἔφηβοι 160							
Μέση ἡλικία	21	4480	1203	654	56	549	44
Μεσήλικες 132							
Μέση ἡλικία	41	3696	1536	287	19	1249	81

1. Εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐξετασθέντων συμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ ἑλλείποντες

2. Οἱ ἑλλείποντες ὑπολογίζονται ὡς προσβληθέντες.

Ἐκ τῶν δεδομένων τοῦ πίνακος τούτου διαπιστοῦται, ὅτι ἡ ἀναλογία τῆς συντελεσθείσης φθορᾶς ἀπὸ τοῦ 10^{ου} - 20^{ου} ἔτους, ἥτοι ἐντὸς 10 ἐτῶν, εἶναι ἴση πρὸς τὴν ἀπὸ τοῦ 21^{ου} - 41^{ου} ἔτους, ἥτοι πρὸς τὴν ἐντὸς διπλάσιου ἀριθμοῦ ἐτῶν συντελεσθεῖσαν φθορὰν (ὄρα στήλην ἀναλογιῶν τῶν διαφόρων ἡλικιῶν ὑπὸ τὸν τίτλον «μὴ θεραπεύσιμοι καὶ ἑλλείποντες»).

Ἐκ τῶν πορισμάτων τῆς παρούσης μελέτης διαπιστοῦται:

ὅτι ἡ νόσος τερηδῶν ἔχει ἐπεκταθῆ ἐφ' ὀλοκλήρου σχεδὸν τοῦ παιδικοῦ πληθυσμοῦ τῆς χώρας.

ὅτι ἡ ἀναλογία τῶν ὑπὸ τερηδόνος προσβληθέντων μονίμων ὀδόντων κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ἀνέρχεται εἰς 20 %.

ὅτι ἐκ τῶν ὀδόντων προσβάλλονται ὑπὸ τερηδόνος πρῶτοι οἱ μᾶλλον χρήσιμοι εἰς τὴν μάσησιν, καὶ

ὅτι ἡ κατὰ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν προσγινομένη ὑπὸ τῆς νόσου τερηδόνος φθορὰ τῶν ὀδόντων εἶναι διπλάσια τῆς τῶν μετέπειτα ἡλικιῶν.

Τούτων πάντων λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν, καταλήγομεν συμπεραίνοντες ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ προληπτικῶν μέτρων, κατὰ τῆς τερηδόνος τῶν ὀδόντων διαρκούσης τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ὅτε ἡ νόσος εὐρίσκεται ἐν τῇ γενέσει αὐτῆς, εἶναι τὸ μόνον ἐνδεδειγμένον μέσον πρὸς καταπολέμησιν ταύτης

CHOISY, F. — *Amiel et la Grèce*¹.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ, Μ.—*Συμβολὴ εἰς τὴν μελέτην τῶν μαστιίδων τῆς ἀγέλαδος καὶ συχρότης τοῦ αἰμολυτικοῦ στρεπτοκόκκου*².

¹ Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 14 Ἰουνίου 1934.

² Ἀνεκοινώθη κατὰ τὴν συνεδρίαν τῆς 1 Φεβρουαρίου 1934.
